

Hádej Matylde

Fešáci

1. Prodírám se mlázím a mám těžkou kabelu,
do které vkládám vše to, vo čem sním,
a za hlavu házím vše co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.

Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že složím ti píseň a tíseň z duše vyženu,
a pak už tu tíhu už vysypu ven.

2. Brání se houští a tíží mě kabelu,
do které si tajně vkládám to, vo čem sním,
a tma se na mne spouští a to by dělat neměla,
neboť tu zpívám a nenajdu rým.

Hádej Matylde, hádej Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že svítá a vítá mě Matylde a neděle,
tolik snad váží jen dubovej kmen.

3. Tak světem se vláčím, a táhnu s sebou kabelu,
do které teď vkládám štíhlý tón,
tón, který se chvěje, chvíli plnej naděje,
potom se ztrácí a jsem jako on.

Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že tóny, ty tóny ti svážu v jednu kytici
a najdu záhon a s notama jen.

4. Prodírám se tmou a mlázím, mám přetěžkou kabelu,
do které ukládám ze snů rým,
a za hlavu házím vše, to co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.

Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží sen, kterej teď mám
o tom, že jednou tě zvednou ty moje ruce do nebe
a pak tě ke snům do kabely dám.